

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 315/2018-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpenej advokátskou kanceláriou KOVAL & spol., Komenského 3, Banská Bystrica, v mene ktorej koná advokát JUDr. Oskar Chnápko, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 CoKR 8/2018 zo 17. mája 2018 a uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 R 5/2014 zo 16. júla 2018 a namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 1 R 5/2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] p r i j í m a na ďalšie konanie.

2. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 300/2018 a sp. zn. I. ÚS 315/2018 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 300/2018.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. augusta 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátskou kanceláriou KOVAL & spol., Komenského 3, Banská Bystrica, v mene ktorej koná advokát JUDr. Oskar Chnápko, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 43 CoKR 8/2018 zo 17. mája 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie krajského súdu“) a uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 R 5/2014 zo 16. júla 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie okresného súdu“) a namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 R 5/2014.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 z 30. januára 2018 zamietol reštrukturalizačný plán sťažovateľky – dlžníka zo 4. septembra 2014 prijatý schvaľovacou schôdzou 7. októbra 2014. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 5. februára 2018. Následne krajský súd napadnutým uznesením potvrdil predmetné rozhodnutie okresného súdu. Okresný súd v kontexte

uvedeného napadnutým uznesením zo 16. júla 2018 zastavil reštrukturalizačné konanie proti sťažovateľke, začal konkurzné konanie a vyhlásil konkurz na jej majetok.

3. Sťažovateľka namieta porušenie svojho práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie z dôvodu, že napadnuté uznesenie krajského súdu v spojení s uznesením okresného súdu o zamietnutí reštrukturalizačného plánu je arbitrárne, svojvoľné a nelogické, zároveň namieta skutkové a právne závery okresného súdu i krajského súdu.

4. Argumentácii sťažovateľky dal za pravdu aj ústavný súd, ktorý nálezom sp. zn. II. ÚS 153/2015 z 29. júla 2015 rozhodol, že uznesením okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 bolo porušené základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, uznesenie okresného súdu o konverzii zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Sťažovateľka zdôraznila, že hoci návrh predkladateľa plánu (reštrukturalizačnej správkyne) na potvrdenie reštrukturalizačného plánu bol okresnému súdu doručený 8. októbra 2014, po právoplatnosti nálezú ústavného súdu (8. septembra 2015) okresný súd až 30. januára 2018 uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 z 30. januára 2018 zamietol reštrukturalizačný plán dlžníka, čo odôvodnil údajnou všeobecnosťou, nezrozumiteľnosťou a zmätočnosťou plánu.

6. Sťažovateľka ďalej uviedla, že *„napriek tomu, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia z 30. januára 2018 tvrdí, že predmetom reštrukturalizačného konania nie je preskúmavanie oprávnenosti pohľadávok a ich popierania, pretože tieto skutočnosti sú predmetom incidenčných konaní a konkurzný súd sa zaoberal iba námietkami popretého veriteľa SZRB a argumentáciou správcu len v rozsahu potrebnom na posúdenie priebehu tohto konania a dôvodov na zamietnutie plánu, v rozpore s týmto tvrdením konkurzný súd údajne nadobudol presvedčenie o tom, že správca pri preskúmaní pohľadávok prihlásených veriteľom SZRB a ostatných veriteľov nepostupoval s odbornou starostlivosťou.*

Tento svoj právny záver okresný súd opiera o nepreukázané dôkazy, ale iba o dohady a pochybnosti. “.

Predkladateľka plánu podala proti uzneseniu o zamietnutí reštrukturalizačného plánu odvolanie, v ktorom vyvrátila argumentáciu okresného súdu a poukázala najmä na skutočnosť, že súd posudzuje reálnosť a vykonateľnosť plánu v čase jeho predloženia.

7. Krajský súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie okresného súdu z 30. januára 2018 o zamietnutí reštrukturalizačného plánu dlžníka a okresný súd následne napadnutým uznesením začal konkurzné konanie a vyhlásil konkurz na majetok dlžníka. Napriek tomu, že krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zdôraznil, že prijatie reštrukturalizačného plánu je nesporne v záujme všetkých veriteľov, jeho záver, ku ktorému následne dospel, nesporne zvyhodňuje jediného veriteľa na úkor všetkých ostatných.

8. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľky na zákonného sudcu došlo z dôvodu, že všeobecné súdy opakovane riešia právne otázky, ktoré patria do kompetencie iného zákonného sudcu, a to predovšetkým otázky zisťovania a popierania pohľadávok. Je neprijateľné a v rozpore so zásadami platnými v právnom štáte, aby súd v odôvodnení uznesenia o potvrdení, resp. zamietnutí reštrukturalizačného plánu robil právne závery o spôsobe a oprávnenosti správkyňou popretých pohľadávok veriteľa Slovenskej záručnej rozvojovej banky, a. s., pokiaľ o popretých pohľadávkach tohto veriteľa prebiehajú na okresnom súde incidenčné konania. Týmto postupom by okresný súd de facto rozhodoval o podstatných otázkach, o ktorých rozhodovať nie je príslušný.

9. V súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktoré svojou intenzitou nadobudli charakter porušenia základného práva na súdnu ochranu, sťažovateľka poukázala na skutočnosť, že reštrukturalizačné konanie prebiehalo od 12. apríla 2014. Počas tri a pol roka trvajúceho reštrukturalizačného konania sťažovateľka preukázala schopnosť zabezpečiť nepretržité fungovanie a plnenie si všetkých novovzniknutých záväzkov. Nemôže byť na ťarchu sťažovateľky, že od predloženia plánu do rozhodnutia súdu došlo ku konkurznému konaniu,

ktoré ústavný súd zrušil, a ani to, že okresný súd vo veci rozhodol s 2,5-ročným omeškaním, napriek zákonnej pätnásťdňovej lehote na rozhodnutie o potvrdení alebo zamietnutí plánu, ktorá mu uplynula 23. septembra 2015.

10. Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálehom vyslovil porušenie označených práv (bod 1) napadnutými rozhodnutiami, ako aj postupom okresného súdu, napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia.

11. Sťažovateľka zároveň požiadala o odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia krajského súdu a napadnutého uznesenia okresného súdu do rozhodnutia o ústavnej sťažnosti.

II.

12. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

K bodu 1 výroku uznesenia

15. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval podľa § 25 zákona o ústavnom súde, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Keďže nezistil nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach sťažnosti a ani dôvody na jej odmietnutie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých treba posúdiť v konaní vo veci samej, prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie.

17. V konaní o prijatej sťažnosti rozhodne ústavný súd aj o ďalších nárokoch sťažovateľky uplatnených v návrhu na rozhodnutie vo veci samej (petite) jej sťažnosti.

K bodu 2 výroku uznesenia

18. Ústavnému súdu bola 15. augusta 2018 doručená sťažnosť [REDACTED]
[REDACTED], zastúpenej advokátskou kanceláriou ŠKODA LEGAL s. r. o., Dolná 6, Banská Bystrica, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Ing. Veronika Škodová, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 43 CoKR 8/2018 zo 17. mája 2018 a uznesením okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 zo 16. júla 2018. Sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1643/2018 a bola pridelená sudcovi JUDr. Petrovi Brňákovi ako sudcovi spravodajcovi, ktorý je podľa aktuálneho rozvrhu práce ústavného súdu členom I. senátu ústavného súdu.

19. V oboch označených sťažnostiach sťažovateľky zhodne namietajú porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a v sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 1684/2018 aj porušenie základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, všetko uznesením krajského súdu sp. zn. 43 CoKR 8/2018 zo 17. mája 2018 a uznesením okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 zo 16. júla 2018, a to v podstatnej časti na základe obdobnej sťažnostnej argumentácie. V sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 1684/2018 namietajú sťažovateľka aj porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 R 5/2014, v ktorom boli vydané oboma sťažnosťami napadnuté uznesenia.

20. Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerané ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) alebo Trestného poriadku.

21. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

22. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

23. Z obsahu sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1643/2018 a sp. zn. Rvp 1684/2018 vyplýva, že sťažovateľky (reštrukturalizačná správkyňa a reštrukturalizovaný úpadca) namietajú v zásade na základe obdobnej argumentácie a na

základe identických skutkových a právnych skutočností totožné rozhodnutia vydané v reštrukturalizačnom, resp. toho času konkurznom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 1 R 5/2014. Z argumentácie obsiahnutej v spájaných sťažnostiach je zrejmé, že v oboch prípadoch je v rámci preskúmania ústavnej konformity uznesenia krajského súdu sp. zn. 43 CoKR 8/2018 zo 17. mája 2018 a uznesenia okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 zo 16. júla 2018 potrebné posúdiť rovnaké skutkové okolnosti a ústavnoprávne otázky.

24. Ústavný súd vzhľadom na uvedené v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP rozhodol, že veci vedené pod sp. zn. I. ÚS 300/2018 (Rvp 1643/2018) a sp. zn. I. ÚS 315/2018 (Rvp 1684/2018) spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 300/2018 tak, ako to je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. septembra 2018